

Brüsszel, 2018.11.13.
COM(2018) 740 final

A BIZOTTSÁG JELENTÉSE AZ EURÓPAI PARLAMENTNEK ÉS A TANÁCSNAK

a rádióberendezésekről szóló 2014/53/EU irányelv működéséről

TARTALOM

1. Bevezetés.....	2
2. Gördülékenyebb átmenet és fokozott koherencia.....	4
2.1. Munkaértekezlet.....	4
2.2. Iránymutatás az új villamosipari irányelvek alkalmazásának kezdőnapjáról.....	5
2.3. Iránymutatás a rádióberendezésekről szóló irányelvről	5
3. Működés.....	6
3.1. Az átültetésre vonatkozó intézkedések bejelentése	6
3.2. Alkalmazás az EGT-tag EFTA-államokban	7
3.3. Megfelelőségértékelés	7
3.4. Piacfelügyelet (megfelelőség és jobb együttműködés).....	9
3.5. A Távközlési Megfelelőségértékelési és Piacfelügyeleti Bizottság	11
4. Harmonizált szabványok	12
4.1. A harmonizált szabványok célja	12
4.2. A harmonizált szabványok kidolgozása	13
4.3. A Bizottság által a problémák orvoslására tett általános intézkedések.....	14
4.4. Konkrét helyzetek és megoldások	15
4.4.1. A WiFi-szabvány (EN 301 893)	15
4.4.2. Harmonizált szabványok, amelyek nem tartalmaztak a vevőteljesítmény-paraméterekre vonatkozó előírásokat	16
4.5. Helyzetkép a rádióberendezésekről szóló irányelv szerinti harmonizált szabványokról	16
5. Követelmények.....	17
5.1. Új megközelítésen alapuló követelmények	17
5.2. A Bizottságnak felhatalmazáson alapuló jogi aktusok és végrehajtási jogi aktusok elfogadására adott felhatalmazás	17
5.2.1. A 3. cikk (3) bekezdése (kiegészítő alapvető követelmények) és a 4. cikk (rádióberendezés és szoftver kombinációja)	17
5.2.2. 5. cikk (nyilvántartásba vétel).....	21
5.2.3. További rendelkezések	22
5.3. A szükségtelen adminisztratív kötelezettségek megszüntetése és a félreérthetőség kiküszöbölése	22
6. Következtetések	24
Melléklet.....	27
A rádióberendezésekről szóló irányelvben bevezetett változások	27

1. Bevezetés

A gépipar stratégiai szerepet játszik az európai gazdaságban. Az uniós feldolgozóipari hozzáadott érték mintegy 30 %-át adja, és a főbb uniós szakpolitikák szempontjából lényeges technológiai megoldásokkal szolgál. A környezetbarát, innovatív és intelligens elektromos és mechanikus berendezéseknek köszönhetően minden gazdasági ágazatban több, színvonalasabb munkahely jön létre, valamint tisztább, hatékonyabb és versenyképesebb termékek és szolgáltatások születnek. A gépipari ágazatok más iparágak kulcsfontosságú alapágazatai, emellett beruházási javakkal, valamint közbenső termékekkel és szolgáltatásokkal látják el az összes gazdasági ágazatot.

A villamosipar és az elektrotechnika szempontjából az egyik legfontosabb európai uniós jogi eszköz a rádióberendezésekről szóló irányelv¹, amely létrehozta a rádióberendezések belső piaci forgalomba hozatalának szabályozási keretét, és – több kivétel mellett – a rádióspektrumot használó termékekre (rádióberendezésekre) vonatkozik². A villamosipar és az elektrotechnika számára lényeges jogi eszköz még a 2014/35/EU irányelv (a kisfeszültségi irányelv)³ és a 2014/30/EU irányelv (elektromágneses összeférhetőségről szóló irányelv)⁴.

A rádióberendezésekről szóló irányelv hatálya alá tartozó rádióberendezések sem a 2014/35/EU irányelvnek, sem a 2014/30/EU irányelvnek⁵ nem képezik tárgyát, azonban meg kell felelniük az említett irányelvek alapvető követelményeinek, tekintettel arra, hogy a rádióberendezésekről szóló irányelv 3. cikkének (1) bekezdése hivatkozik a bennük foglalt alapvető követelményekre.

A rádióberendezésekről szóló irányelv 2014. május 22-én jelent meg az Európai Unió Hivatalos Lapjában (HL), 2014. június 11-én lépett hatályba, 2016. június 13-ától alkalmazandó. Hatályon kívül helyezte a rádióberendezésekről és a távközlő végberendezésekről szóló 1999/5/EK irányelvet⁶. Egyéves átmeneti időszakot biztosított,

---

¹ Az Európai Parlament és a Tanács 2014/53/EU irányelve (2014. április 16.) a rádióberendezések forgalmazására vonatkozó tagállami jogszabályok harmonizációjáról és az 1999/5/EK irányelv hatályon kívül helyezéséről (HL L 153., 2014.5.22., 62. o.).

² Az irányelv 1. cikke az irányelv hatályát, 2. cikke pedig a „rádióberendezés” fogalmát határozza meg.

³ Az Európai Parlament és a Tanács 2014/35/EU irányelve (2014. február 26.) a meghatározott feszültséghatáron belüli használatra tervezett elektromos berendezések forgalmazására vonatkozó tagállami jogszabályok harmonizációjáról (HL L 96., 2014.3.29., 357. o.).

⁴ Az Európai Parlament és a Tanács 2014/30/EU irányelve (2014. február 26.) az elektromágneses összeférhetőségre vonatkozó tagállami jogszabályok harmonizálásáról (HL L 96., 2014.3.29., 79. o.).

⁵ A rádióberendezésekről szóló irányelv 1. cikkének (4) bekezdése úgy rendelkezik, hogy a rádióberendezésekről szóló irányelv hatálya alá tartozó rádióberendezések nem képezik a 2014/35/EU irányelv tárgyát, a 2014/30/EU irányelv 2. cikke (2) bekezdésének a) pontja szerint pedig azon irányelv hatálya nem terjed ki a rádióberendezésekre.

⁶ Az Európai Parlament és a Tanács 1999/5/EK irányelve (1999. március 9.) a rádióberendezésekről és a távközlő végberendezésekről, valamint a megfelelőségük kölcsönös elismeréséről (HL L 91., 1999.4.7., 10. o.).

amely 2017. június 12-én járt le (48. cikk). Az átmeneti időszakban a gyártók a rádióberendezésekről szóló irányelv vagy a 2016. június 13. előtt alkalmazott uniós jogszabályok (például az 1999/5/EK irányelv) rendelkezéseinek megfelelő rádióberendezéseket is forgalomba hozhattak.

A rádióberendezésekről szóló irányelv az új jogszabályi kerethez⁷ igazította az 1999/5/EK irányelv rendelkezéseit. A felülvizsgálat során figyelembe vett egyik szempont szerint szükségessé vált a piacfelügyelet javítása, elsősorban a gyártókra, az importőrökre és a forgalmazókra vonatkozó nyomonkövethetőségi kötelezettségek bevezetése révén. A felülvizsgált rendelkezések emellett lehetőséget biztosítanak olyan, felhatalmazáson alapuló jogi aktusok elfogadására, amelyek előírják a követelményeknek kismértékben megfelelő csoportokba tartozó rádióberendezések előzetes nyilvántartásba vételét. További új elemként jelent meg az irányelv hatályának a kizárólag hangalapú rádiós és a csak vevő rádiós-televíziós berendezésekre való kiterjesztése és bizonyos adminisztratív követelmények egyszerűsítése. A rádióberendezésekről szóló irányelv és az 1999/5/EK irányelv rövid összehasonlítása a csatolt mellékletben található.

A Bizottság a rádióberendezésekről szóló irányelvben felhatalmazást kapott arra, hogy meghatározott ügyekben felhatalmazáson alapuló jogi aktusokat fogadjon el. A rádióberendezésekről szóló irányelv 44. cikkének (2) bekezdése szerint ez a felhatalmazáson alapuló jogi aktus elfogadására vonatkozó felhatalmazás ötéves időtartamra szól 2014. június 11-től kezdődő hatállyal, és a Bizottságnak legkésőbb kilenc hónappal az ötéves időtartam vége előtt (vagyis 2018. szeptember 10-ig) jelentést kell készítenie a felhatalmazásról.

Emellett a rádióberendezésekről szóló irányelv 47. cikkének (2) bekezdése rögzíti, hogy a Bizottság felül kívánja vizsgálni az irányelvnek (vagyis a rádióberendezésekről szóló irányelvnek) a működését, és erről legkésőbb 2018. június 12-ig, azt követően pedig ötévente jelentést készít az Európai Parlament és a Tanács számára.

A rádióberendezésekről szóló irányelv 47. cikkének (2) bekezdése szerinti jelentés szükségszerűen tartalmazza majd a rádióberendezésekről szóló irányelv szerinti, felhatalmazáson alapuló jogi aktusok kidolgozása céljából indított vagy indítandó kezdeményezések részleteit, vagyis a 44. cikk (2) bekezdéséhez kapcsolódó kérdésekről is beszámol. Ráadásul a rádióberendezésekről szóló irányelv 47. cikkének (2) bekezdése szerinti jelentés benyújtása időben nagyon közel esik a 44. cikkének (2) bekezdése szerinti jelentés benyújtásának időpontjához.

---

⁷ Az Európai Parlament és a Tanács 765/2008/EK rendelete (2008. július 9.) a termékek forgalmazása tekintetében az akkreditálás és piacfelügyelet előírásainak megállapításáról és a 339/93/EGK rendelet hatályon kívül helyezéséről (HL L 218., 2008.8.13., 30. o.).

Az Európai Parlament és a Tanács 768/2008/EK határozata (2008. július 9.) a termékek forgalomba hozatalának közös keretrendszeréről, valamint a 93/465/EGK tanácsi határozat hatályon kívül helyezéséről (HL L 218., 2008.8.13., 82. o.).

Ez a jelentés ezért a rádióberendezésekről szóló irányelv 44. cikkének (2) bekezdése és 47. cikkének (2) bekezdése szerint is készült. Ez a jelentés a 47. cikk (2) bekezdése szerint rádióberendezésekről szóló irányelv átültetésével és működésével kapcsolatos ügyekkel foglalkozik, így kitér többek között a vonatkozó szabványok kidolgozása terén elért haladásra⁸ és a Távközlési Megfelelőségértékelési és Piacfelügyeleti Bizottság (TCAM) tevékenységeire is⁹. Ezenkívül tájékoztatást nyújt a 47. cikk (2) bekezdésének a) pontjában említett koherens rendszerrel¹⁰, a 47. cikk (2) bekezdésének d) pontjában említett fogyasztóvédelemmel¹¹, a 47. cikk (2) bekezdésének e) pontjában említett egységes töltőkkel¹² és a 47. cikk (2) bekezdésének f) pontjában említett elektronikus címkézéssel¹³ kapcsolatos ügyekről. Végezetül pedig a rádióberendezésekről szóló irányelv 44. cikkének (2) bekezdése szerint a felhatalmazásról is részletes és aktuális információkkal szolgál¹⁴.

Ez a 47. cikk (2) bekezdése szerinti első jelentés szinte csak egy évvel az átmeneti időszak lejáta után készült. Emiatt még túl korai lenne részletesen beszámolni a rádióberendezésekről szóló irányelv 47. cikkének (2) bekezdésében felsorolt összes kérdéskörrel, és általános következtetéseket levonni a rádióberendezésekről szóló irányelv hatékonyságáról. A rádióberendezésekről szóló irányelv 47. cikkének (2) bekezdése értelmében a jelentést ötévente kell elkészíteni, vagyis a következő jelentést 2023-ban készíti el és nyújtja be a Bizottság.

2. Gördülékenyebb átmenet és fokozott koherencia

2.1. Munkaértekezlet

A rádióberendezésekről szóló irányelvvel bevezetett új elemekre figyelemmel kérdések merültek fel a tagállamok és különböző érdekcsoportok részéről az irányelv alkalmazhatóságáról és bizonyos – különösen a hatályra vonatkozó – rendelkezéseinek értelmezéséről, ezért a Bizottság nyitott munkaértekezletet szervezett 2014 novemberében Brüsszelben. A munkaértekezlet célja a rádióberendezésekről szóló irányelv átültetésével kapcsolatos problémák és kérdések rendezése volt, hogy a tagállamok készek legyenek időben, koherens módon kidolgozni a nemzeti jogba való átültetésre vonatkozó intézkedéseket, az érdekcsoportok (például az iparági és a bejelentett szervezetek) pedig felkészülhessenek a rádióberendezésekről szóló irányelv következetes alkalmazására annak kezdőnapjától.

---

⁸ A jelentés 4. szakasza.

⁹ A jelentés 3.5. pontja.

¹⁰ A jelentés 2. és 3. szakasza.

¹¹ A jelentés 3.4. és 5.1. pontja.

¹² A jelentés 5.2.1. alpontja.

¹³ A jelentés 5.3. pontja.

¹⁴ A jelentés 5.2. pontja.

A munkaértekezleten számos (mintegy száz) résztvevő volt jelen, főként a tagállamok, az EFTA-államok¹⁵, az európai szabványügyi szervek, ipari szövetségek, bejelentett szervezetek, fogyasztói szervezetek és más érdekcsoportok képviselőiben. A Bizottság a munkaértekezletet követően a kérdéseket és válaszokat összefoglaló dokumentumot tett közzé a honlapján¹⁶.

2.2. Iránymutatás az új villamosipari irányelvek alkalmazásának kezdőnapjáról

A tagállamoknak és az érdekcsoportoknak iránymutatásra volt szükségük, amely részletesen ismerteti az új villamosipari irányelvek (a 2014/30/EU irányelv, a 2014/35/EU irányelv és a rádióberendezésekről szóló irányelv) alkalmazását a termékek forgalomba hozatalának időpontjával összefüggésben. A bizottsági szolgálatok erre az igényre reagálva kidolgozták ezt az iránymutatást, amelyet a Bizottság közzétett a honlapján¹⁷.

Ez a dokumentum tisztázza, mely villamosipari irányelv alkalmazandó az adott helyzetben, figyelembe véve a termék forgalomba hozatalának időpontját, a rádióberendezésekről szóló irányelv átmeneti időszakát, a régi és az új villamosipari irányelvek hatályát, valamint az irányelvek alkalmazásának kezdőnapját.

2.3. Iránymutatás a rádióberendezésekről szóló irányelvről

A Bizottság 2017 májusában tette közzé a rádióberendezésekről szóló irányelvre vonatkozó új iránymutatást a honlapján¹⁸. Ez az iránymutatás kézikönyvként szolgál a rádióberendezésekről szóló irányelv által közvetlenül vagy közvetve érintett összes szereplő számára. A rádióberendezésekről szóló irányelv értelmezéséhez hivatott segítséget nyújtani. Az iránymutatás jogilag nem kötelező erejű.

Az iránymutatás ismerteti és tisztázza a rádióberendezésekről szóló irányelv alkalmazásával kapcsolatos legfontosabb kérdések egy részét, többek között az irányelv hatályával, az alapvető követelményekkel, az alkalmazandó megfelelőségértékelési eljárásokkal, valamint a gazdasági szereplőket érintő kérdésekkel kapcsolatosan. Az iránymutatás a tagállamokkal és az érdekcsoportokkal (ipari szövetségek, fogyasztói szervezetek, bejelentett szervezetek, európai szabványügyi szervek) együttműködésben készült.

---

¹⁵ Európai Szabadkereskedelmi Társulás.

¹⁶

https://circabc.europa.eu/faces/jsp/extension/wai/navigation/container.jsp?FormPrincipal:_idcl=FormPrincipal:_id1&FormPrincipal_SUBMIT=1&id=2c3f2fd2-7a1e-498b-b256-c7c85e96891a&javax.faces.ViewState=Wxo%2B3DiKvC1sgfiJgWiFpwTJEIzCb7sHCA1Tg7Y4WroVCye3RKhZnoGa5AxXOt1iNR9YAQMn7hmkBcHBMzQVh6vbC225GAC2nNQAJ95%2B6qjnODVKE9YgTSrWWN5p7lXZP4NIUih%2Ft2Xjjfli4tplfoUI%2BqU%3D

¹⁷ http://ec.europa.eu/growth/sectors/electrical-engineering/ec-support_en

¹⁸ http://ec.europa.eu/growth/sectors/electrical-engineering/red-directive_en

A bizottsági szolgálatok 2018 júniusában közzétették ennek az iránymutatásnak a naprakész változatát, amelyet a Távközlési Megfelelőségértékelési és Piacfelügyeleti Bizottság (TCAM)¹⁹ is jóváhagyott, és amely az első változat közzétételét követően felmerült kérdéseket tisztázza, és emellett naprakész hivatkozásokat is tartalmaz. Például felvilágosítást nyújt arról, hogy a rádióberendezésekről szóló irányelv a rádiómodulokra is vonatkozik-e, naprakész tájékoztatással szolgál arról, hogy a rádióberendezésekről szóló irányelv alkalmazható-e a pilóta nélküli légi járművekre (drónokra), valamint kereszthivatkozással utal a kombinált berendezésekre vonatkozó kiegészítő iránymutatásra²⁰.

3. Működés

3.1. Az átültetésre vonatkozó intézkedések bejelentése

A rádióberendezésekről szóló irányelv 49. cikkének (1) bekezdése szerint a tagállamok legkésőbb 2016. június 12-ig elfogadják és kihirdetik azokat a törvényi, rendeleti és közigazgatási rendelkezéseket, amelyek szükségesek ahhoz, hogy megfeleljenek ennek az irányelvnek (vagyis a rádióberendezésekről szóló irányelv). Ezen intézkedések szövegét haladéktalanul közlik a Bizottsággal.

2016 júliusáig 14 tagállam jelentette be a nemzeti jogba való átültetésre vonatkozó intézkedéseit. Következésképpen az Európai Bizottság 2016 júniusában a felszólító levélben fordult a másik 14 tagállamhoz, amely nem tett eleget a 49. cikk (1) bekezdésében foglalt rendelkezéseknek. 2017 végére az összes tagállam egy vagy több jogi aktust a nemzeti jogba való átültetésre vonatkozó intézkedésként. A rádióberendezésekről szóló irányelvet tehát az összes tagállam átültette, a rádióberendezésekről szóló irányelv 49. cikkének (1) bekezdéséhez kapcsolódó kötelezettségszegési ügyeket pedig lezárták. Az egyes tagállamokkal szemben lefolytatott kötelezettségszegési eljárásokról bővebb felvilágosítás a Bizottság adatbázisában²¹ található.

A bizottsági szolgálatokhoz nem érkezett panasz olyan problémákról, amelyek a rádióberendezésekről szóló irányelv késedelmes átültetése miatt léptek volna fel az irányelvnek már megfelelő rádióberendezések szabad mozgásában.

---

¹⁹ A TCAM-ről lásd a 3.5. pontot.

²⁰ Ez a kiegészítő iránymutatás azzal foglalkozik, hogy alkalmazhatók-e a villamosipari irányelvek nem rádiós termékekre (például háztartási készülékekre), amennyiben azok rádióberendezésekkel üzemelnek, valamint elektromos/elektronikus berendezésekre, amennyiben azok nem elektromos termékekhez (például cipőkhöz, bútorokhoz stb.) csatlakoznak. A Bizottság a honlapján a következő internetcímen tette közzé:

http://ec.europa.eu/growth/sectors/electrical-engineering/ec-support_en

²¹ http://ec.europa.eu/atwork/applying-eu-law/infringements-proceedings/infringement_decisions/?lang_code=hu

3.2. Alkalmazás az EGT-tag EFTA-államokban

A rádióberendezésekről szóló irányelv az EGT-tag²² EFTA-államokban²³ (Norvégia, Izland és Liechtenstein) is alkalmazandó, mivel az EGT Vegyes Bizottság határozatával²⁴ belefoglalta az EGT-megállapodásba, majd az említett államok átültették nemzeti jogukba.

Svájc a rádióberendezésekről szóló irányelvvel egyenértékűvé tette nemzeti jogszabályait²⁵. Ennek megfelelően a 2002. június 1-jén hatályba lépett, az EU és Svájc közötti kölcsönös elismerési egyezmény²⁶ I. mellékletének vonatkozó 7. fejezete módosult²⁷, hogy tükrözze az uniós vívmányokat és a velük egyenértékű svájci jogszabályokat.

3.3. Megfelelőségértékelés

2015 májusában a bizottsági szolgálatok levélben kérték a tagállamokat, hogy kezdjék el bejelenteni a rádióberendezésekről szóló irányelv szerinti megfelelőségértékelő szervezetüket, amennyiben átültették az irányelv vonatkozó rendelkezéseit. A levél arra is felhívta a figyelmet, hogy a hatályon kívül helyezett irányelv szerinti bejelentett szervezetek bejelentését 2017. június 13-ig (vagyis a rádióberendezésekről szóló irányelv 48. cikkében biztosított átmeneti időszak végéig) vissza kell vonni.

Az átmeneti időszak végéig (vagyis 2017. június 12-ig) 61 szervezetet jelentettek be, 2017 végéig további négyről érkezett bejelentés, 2018 áprilisának végére pedig a szervezetek teljes száma elérte a 70-et²⁸.

A rádióberendezésekről szóló irányelv szerinti megfelelőségértékelő szervezetek bejelentése kapcsán különösebb probléma nem merült fel. A Bizottság emellett arról sem értesült, hogy a bejelentett szervezetek túlterheltek lennének, vagy ne tudnák ellátni a feladataikat. A harmonizált szabványok közzétételében ugyan késedelem merült fel (a részletek a 4. szakaszban olvashatók), és ennek következtében bejelentett szervezet bevonására volt

---

²² Európai Gazdasági Térség.

²³ Európai Szabadkereskedelmi Társulás.

²⁴ Az EGT Vegyes Bizottság 89/2016 határozata (2016. április 29.) az Európai Gazdasági Térségről szóló megállapodás II. mellékletének (Műszaki előírások, szabványok, vizsgálatok és tanúsítás) módosításáról (COM(2012)0584 final).

²⁵ A 2015. november 25-i rendelet a távközlési berendezésekről (OIT) (RO 2016 179) és a legutóbb 2017. június 15-én módosított (RO 2017 3201) 2016. május 26-i szövetségi kommunikációs hivatali (OFCOM) rendelet a távközlési berendezésekről (RO 2016 1673).

²⁶ HL L 114., 2002.4.30., 369. o., módosított változat.

²⁷ A Vegyes Bizottság 1/2017 határozata (2017. július 28.) (HL L 323., 2017.12.7., 51–102. o.).

²⁸ Az uniós tagállamok, az EGT-tagok és a kölcsönös elismerési egyezményekben részes országok által bejelentett szervezetek együttesen. A részleteket és naprakész információkat tartalmazó jegyzék a következő internetcímen érhető el: <http://ec.europa.eu/growth/tools-databases/nando/>

szükség egyedi követelmények tekintetében²⁹, a Bizottsághoz mégsem érkezett tájékoztatás arról, hogy a szervezetek túlterheltek lennének.

A rádióberendezésekről szóló irányelv új megközelítést alkalmazó irányelv. Túlnyomórészt az EU-megfelelőségi nyilatkozat rendszerén alapul, amely arra kötelezi a gyártókat, hogy tanúsítsák termékeiket, a termékek vonatkozó követelményeknek való megfeleléséről pedig vezessenek műszaki dokumentációt, amelybe a piacfelügyeleti hatóságok betekinhetnek.

Harmadik fél (ez esetben bejelentett szervezet) bevonása egyedi és kivételes helyzetekben szükséges³⁰. A múltban viszont a gyártók gyakran akkor is inkább bejelentett szervezethez folyamodtak jóváhagyásért, amikor erre nem volt szükség, mivel alkalmazták a vonatkozó harmonizált szabványokat³¹. Még fényt kell deríteni arra, hogy a megfelelésértékelési eljárások új jogszabályi kerethez való igazítása arra ösztönzi-e a gyártókat, hogy csak az irányelvben meghatározott egyedi helyzetekben folyamodjanak bejelentett szervezethez jóváhagyásért, ennek eredményeképpen pedig csökkennek-e az adminisztratív költségek.

A rádióberendezésekről szóló irányelvben meghatározott részletes kritériumok, amelyeket a megfelelésértékelő szervezeteknek teljesíteniük kell, arra irányulnak, hogy e szervezetek kielégítő és magas szintű teljesítményt nyújtsanak. A több állammal kötött kölcsönös elismerési egyezményeknek³² köszönhetően nagyobb piac nyílt meg a gyártók előtt.

A bejelentett szervezetek ágazati csoportja, a rádióberendezésekről szóló irányelvnek való megfeleléssel foglalkozó szövetség³³ a rádióberendezésekről szóló irányelv alapján létrehozott bizottsággal, vagyis a Távközlési Megfelelésértékelési és Piacfelügyeleti Bizottsággal (TCAM)³⁴ együttműködve hozzájárul a jogszabály hatékony végrehajtásához, és előmozdítja a megfelelésértékelési módszerek közelítését. A rádióberendezésekről szóló irányelvnek való megfeleléssel foglalkozó szövetség kapcsolatot tart az érintett szervezetekkel, így az Európai Távközlési Szabványügyi Intézettel (ETSI), az Elektronikus Hírközlési Bizottsággal (ECC) és a közigazgatási együttműködési csoporttal (ADCO RED)³⁵. Elismert tény, hogy a megfelelésértékelési eljárások következetes alkalmazásával könnyebben megteremthető a nyitott versenypiac egész Európában.

---

²⁹ A 3. cikk (2) és (3) bekezdéséhez kapcsolódó követelményeknek való megfelelés értékelése céljából, a 3. cikk (1) bekezdéséhez kapcsolódó követelmények esetében viszont nincs ilyen kötelezettség.

³⁰ A rádióberendezésekről szóló irányelv 3. cikkének (2) és (3) bekezdésében rögzített alapvető követelmények alkalmazásában akkor kell bejelentett szervezet közreműködésével megfelelésértékelést végezni, ha a harmonizált szabványokat részben vagy egyáltalán nem alkalmazzák, vagy nincsenek ilyen szabványok.

³¹ A Bizottság jelentése a Tanácsnak és az Európai Parlamentnek a rádióberendezésekről és a távközlő végberendezésekről, valamint a megfelelésük kölcsönös elismeréséről szóló 1999/5/EK irányelv működéséről szóló második időközi jelentés (COM(2010)43 végleges).

³² https://ec.europa.eu/growth/single-market/goods/international-aspects/mutual-recognition-agreements_en

³³ Az irányelv 38. cikke szerint a tagállamoknak biztosítaniuk kell, hogy az általuk bejelentett szervezetek közvetlenül vagy kijelölt képviselőkön keresztül részt vegyenek a bejelentett szervezetek ágazati csoportjának (vagyis e csoportnak) a munkájában.

³⁴ A TCAM-ről lásd a 3.5. pontot.

³⁵ Az ADCO RED-ről lásd a 3.4. pontot.

3.4. Piacfelügyelet (megfelelőség és jobb együttműködés)

A rádióberendezésekről szóló irányelv, amely a 765/2008/EK rendelet által a termékek piacfelügyeletéhez biztosított keretet alkalmazza³⁶, összességében véve jobb és hatékonyabb együttműködést eredményezett a nemzeti piacfelügyeleti hatóságok között, ami elengedhetetlen a piacfelügyeleti politika sikeréhez és nyitott versenypiac biztosításához egész Európában. Ezt az együttműködést erősíti az internetes támogatású páneurópai piacfelügyeleti információs és kommunikációs rendszer (ICSMS) adatbázisának és a nem élelmiszer jellegű termékek riasztási rendszerének (RAPEX) működése, ezek ugyanis a nélkülözhetetlen eszközök a hatóságok közötti információcserében és munkamegosztás optimalizálásában³⁷.

Szintén az együttműködés céljából jött létre és működik a nemzeti piacfelügyeleti hatóságok ágazaton belüli közigazgatási együttműködési csoportja, az ADCO RED. Az ADCO RED egyik fontos tevékenysége, hogy éves statisztikát készít a rádióberendezésekről szóló irányelv (és elődje, az 1999/5/EK irányelv) hatálya alá tartozó berendezésekről a Bizottság és a Távközlési Megfelelőségértékelési és Piacfelügyeleti Bizottság számára³⁸.

E jelentés véglegesítésének időpontjáig az ADCO RED a 2016. évi piacfelügyeleti statisztikát nyújtotta be.³⁹ Mivel abban az évben még az 1999/5/EK irányelv volt hatályban, a statisztika az 1999/5/EK irányelvnek nem megfelelő, forgalomban lévő termékekre vonatkozik. Az 1999/5/EK irányelv egész pontosan 2016. június 12-ig volt hatályban, 2016. június 13. és 2017. június 12. között pedig a gyártók a rádióberendezésekről szóló irányelv 48. cikkében biztosított átmeneti időszakra tekintettel eldönthették, hogy az 1999/5/EK irányelv vagy a rádióberendezésekről szóló irányelvet alkalmazzák. A statisztika alapján feltételezhető, hogy a gyártók inkább az 1999/5/EK irányelvet alkalmazták ebben az időszakban. Emiatt nem vonhatók le konkrét következtetések arról, hogy bizonyos típusú rádióberendezések csak kismértékben felelnek-e meg a rádióberendezésekről szóló irányelv követelményeinek.

---

³⁶ A piacfelügyeleti kérdéseket illetően a rádióberendezésekről szóló irányelv a 765/2008/EK rendelet 15–29. cikkével együtt alkalmazandó.

³⁷ Az ICSMS az uniós tagállamok és az EGT-államok (Európai Gazdasági Térség) piacfelügyeleti szervei közötti kommunikációt megkönnyítő informatikai platform. Használatával gyorsan és hatékonyan oszthatók meg információk a nem megfelelő termékekről, ezzel elkerülhető a szervek munkája közötti átfedések, és felgyorsítható a nem megfelelő termékek forgalomból való kivonása. A RAPEX gyors információcserét tesz lehetővé az EGT-országok és az Európai Bizottság között a veszélyes, nem élelmiszer jellegű termékekre vonatkozóan. A RAPEX-rendszer létrehozását lehetővé tévő jogi keretet a 2001/95/EK irányelv, más néven az általános termékbiztonsági irányelv biztosítja. A 765/2008/EK rendelet kiterjesztette a RAPEX alkalmazási körét a nem fogyasztási cikkekre és az egészségügyi és biztonsági kockázatokon kívüli kockázatokra is, amennyiben azok uniós harmonizációs jogszabályok tárgyát képezik. Az információcsere az Európai Bizottság által fenntartott internetes alkalmazáson keresztül zajlik.

³⁸ A közigazgatási együttműködési csoportról bővebb felvilágosítás a következő internetcímen érhető el:

http://ec.europa.eu/growth/single-market/goods/building-blocks/market-surveillance/organisation/administrative-cooperation-groups_en

³⁹ <https://ec.europa.eu/docsroom/documents/24223>

A fenti adatokon túlmenően a Bizottság a tagállamoktól⁴⁰ kapott tájékoztatást a rádióberendezésekről szóló irányelv alkalmazásáról a 47. cikk (1) bekezdése szerint⁴¹. Ez a tájékoztatás szintén arra enged következtetni, hogy a gyártók az átmeneti időszak végéig inkább a hatályon kívül helyezett – de még alkalmazható – 1999/5/EK irányelv rendelkezéseinek tettek eleget. Ennek következtében a forgalomban lévő rádióberendezések megfelelőségének értékelése e hatályon kívül helyezett irányelven alapult.

Emellett a 47. cikk (1) bekezdése szerint benyújtott jelentések semmilyen bizonyítékot vagy következtetést nem tartalmaznak arra vonatkozóan, hogy a rádióberendezések bármely kategóriája kis mértékben felelne meg a rádióberendezésekről szóló irányelvben rögzített alapvető követelményeknek.

A tagállamok a következő években tudják majd értékelni a rádióberendezések új irányelvnek (a rádióberendezésekről szóló irányelvnek) való megfelelőségét, és részletesebb tájékoztatással és adatokkal szolgálni.

A piacfelügyeleti hatóságok az ADCO RED ülésein konkrét problémaként hozták fel, hogy nem egyértelmű, hogy a rádióberendezésekről szóló irányelv a pilóta nélküli légi járművekre (drónokra) is vonatkozik-e, ezért szükségesnek találták annak biztosítását, hogy az irányelv elektromágneses összeférhetőségre és rádióspektrumra vonatkozó követelményei (legalább) a fogyasztói és a kereskedelmi drónokra vonatkozzanak. A polgári repülés területére vonatkozó rendelet⁴² elfogadásával kapcsolatos megbeszélések során megállapodás született arról, hogy módosítani kell a rádióberendezésekről szóló irányelvben foglalt kivételt, amely a levegőben történő használatra szánt berendezésekre vonatkozik⁴³. Ennek nyomán a 2018. szeptember 11-től alkalmazandó új (EU) 2018/1139 rendelet⁴⁴ módosította a rádióberendezésekről szóló irányelv I. mellékletének 3. pontját, hogy kiterjessze a rádióberendezésekről szóló irányelv hatályát a drónok legtöbb kategóriájára.

A Bizottság 2017-ben jogalkotási javaslatot terjesztett elő a nem élelmiszer jellegű termékekre vonatkozó egységes piaci szabályok betartásáról és érvényesítéséről szóló rendeletről⁴⁵, hogy csökkentse a nem megfelelő termékek mennyiségét az egységes piacon.

---

⁴⁰ 2018. áprilisig 21 tagállamtól.

⁴¹ A 47. cikk (1) bekezdése: A tagállamok 2017. június 12-ig rendszeresen, majd azt követően legalább kétfévente jelentést nyújtanak be a Bizottságnak az irányelv alkalmazásáról. A jelentések a tagállamok által végzett piacfelügyeleti tevékenységeket mutatják be, továbbá tájékoztatást nyújtanak arról, hogy teljesültek-e az ebben az irányelvben meghatározott követelmények, és ha igen, milyen mértékben, különösen ami a gazdasági szereplők azonosítására vonatkozó előírásokat illeti.

⁴² Javaslat a 216/2008/EK rendeletet hatályon kívül helyezésére és felváltására irányuló (COM(2015) 613 final – 2015/0277(COD)).

⁴³ A rádióberendezésekről szóló irányelv I. mellékletének 3. pontja.

⁴⁴ Az Európai Parlament és a Tanács (EU) 2018/1139 rendelete (2018. július 4.) a polgári légi közlekedés területén alkalmazandó közös szabályokról és az Európai Unió Repülésbiztonsági Ügynökségének létrehozásáról és a 2111/2005/EK, az 1008/2008/EK, a 996/2010/EU, a 376/2014/EU európai parlamenti és tanácsi rendelet és a 2014/30/EU és a 2014/53/EU európai parlamenti és tanácsi irányelv módosításáról, valamint az 552/2004/EK és a 216/2008/EK európai parlamenti és tanácsi rendelet és a 3922/91/EGK tanácsi rendelet hatályon kívül helyezéséről (EGT-vonatkozású szöveg).

⁴⁵ 2017/0353(COD) eljárás.

A rendelet konkrétan megfelelő ösztönzést nyújt majd a vállalkozásoknak, szigorítja a megfelelőség-ellenőrzéseket, és előmozdítja a szorosabb tagállamközi együttműködést a jogérvényesítő hatóságok között azáltal, hogy megszilárdítja a piacfelügyeleti tevékenységek jelenleg hatályos keretét. Ezenkívül elősegíti a több különböző tagállam piacfelügyeleti hatóságai által közösen végrehajtott fellépéseket, javítja az információcserét, és támogatást biztosít a piacfelügyeleti programok koordinálásához, valamint az Unió piacára belépő termékek ellenőrzésére, valamint a piacfelügyeleti hatóságok és a vámhatóságok közötti jobb együttműködésére szolgáló keretet megerősíti. Egyebek mellett törli a rádióberendezésekről szóló irányelv 39. cikkét és 40. cikke (1) bekezdésének negyedik albekezdését⁴⁶.

3.5. A Távközlési Megfelelőségértékelési és Piacfelügyeleti Bizottság

A Távközlési Megfelelőségértékelési és Piacfelügyeleti Bizottságot (TCAM), amely a 182/2011/EU rendelet értelmében vett bizottságnak minősül⁴⁷, a rádióberendezésekről szóló irányelv 45. cikke hozta létre. A Távközlési Megfelelőségértékelési és Piacfelügyeleti Bizottság⁴⁸ a rádióberendezésekről szóló irányelv szerinti végrehajtási jogi aktusokra irányuló javaslatokról fogalmaz meg véleményt, és általánosságban megvitát minden, az irányelv alkalmazásával kapcsolatos olyan kérdést is, amelyet akár az elnök, akár egy tagállam képviselője vet fel.

A Bizottság szolgálatainak elnökletével működő TCAM naprakészé tette eljárási szabályzatát, amelynek első változatát a bizottsági szolgálatok készítették, a TCAM hagyta jóvá⁴⁹, és 2017. szeptember 19-én lépett hatályba. A bizottság működése tehát biztosított.

Megjegyzendő, hogy hasonló bizottság a (hatályon ívül helyezett) 1999/5/EK irányelv szerint is működött. Az 1999/5/EK irányelv alapján létrehozott bizottság munkacsoportot hozott létre, amelyben az elnöki funkciót a Bizottság szolgálatai látják el⁵⁰, hogy bizonyos kérdésekkel kapcsolatban segítséget nyújtson és tanácsot adjon. Ez a csoport a rádióberendezésekről szóló irányelv alapján létrehozott bizottság munkacsoportjaként működik tovább.

---

⁴⁶ Ennek módosítás elfogadása esetén a rádióberendezésekről szóló irányelv piacfelügyeleti kérdéseket illetően az említett rendelet rendelkezéseivel, és nem a 765/2008/EK rendelet 15–29. cikkével együtt lesz alkalmazandó.

⁴⁷ Az Európai Parlament és a Tanács 182/2011/EU rendelete (2011. február 16.) a Bizottság végrehajtási hatásköreinek gyakorlására vonatkozó tagállami ellenőrzési mechanizmusok szabályainak és általános elveinek megállapításáról (HL L 55., 2011.2.28., 13. o.).

⁴⁸ A tagállamok képviselői tagként, az EGT-tag EFTA-államok, Törökország és Svájc képviselői pedig megfigyelőként vesznek részt a bizottságban.

⁴⁹ A szabályzat tervezetét a CIRCABC platformon keresztül nyújtották juttatták el a TCAM tagjaihoz jóváhagyásra a 2017. augusztus 3. és szeptember 18. közötti időszakban.

⁵⁰ A tagállamok, az EGT-tag EFTA-államok, Törökország és Svájc által küldött szakértőkből, valamint érdekcsoportok (például ipari szövetségek, fogyasztói szervezetek, bejelentett szervezetek, európai szabványügyi szervek) képviselőiből áll.

A TCAM 2015-ben alcsoportot hozott létre⁵¹, amely a levegőben történő használatra szánt termékekkel, alkatrészekkel és készülékekkel foglalkozik. Ez az alcsoport azért jött létre, hogy megvitassa a rádióberendezésekről szóló irányelv I. mellékletében a levegőben történő használatra szánt berendezésekre, alkatrészekre és készülékekre vonatkozóan biztosított kivételt tárgyaló TCAM-dokumentumot, és az európai szabványügyi szervek keretei között vizsgált bizonyos eseteket, így például a drónok és az akadályérzékelő radarok ügyét. Ez az alcsoport 2016-ban megállapításokat és ajánlásokat tartalmazó jelentést terjesztett a TCAM elé további értékelés céljából⁵².

A TCAM egy, a 45. cikk (2) bekezdése szerinti szavazási eljárást – tanácsadó-bizottsági eljárást – folytatott le a 2014/53/EU irányelv 10. cikkének (10) bekezdésében meghatározott információk megadásának módjáról szóló bizottsági végrehajtási rendelet tervezetéről, amelyről pozitív véleményt fogalmazott meg⁵³.

A TCAM és a rádióspektrum-határozat (676/2002/ EK határozat)⁵⁴ által létrehozott Rádióspektrum-bizottság (RSC) együttes üléseket tartott, hogy megvitassa a rádióberendezésekhez kapcsolódó közös kérdéseket, és ezzel adott esetben előmozdítsák a rádióberendezésekről szóló irányelv működését. Ez a közös csoport 2017 októberében tartotta utolsó ülését.

4. Harmonizált szabványok

4.1. A harmonizált szabványok célja

A harmonizált szabványok, amelyek hivatkozásait az irányelv szerint közléteszik a Hivatalos Lapban, önkéntesen alkalmazhatók, de megvan az az előnyük, hogy lehetővé teszik a „megfelelőség vélelmezését” azon alapvető követelmények tekintetében, amelyekre vonatkoznak⁵⁵.

Ha a gyártó úgy dönt, hogy nem követ vagy csak részben alkalmaz valamely harmonizált szabványt, akkor köteles más módon bizonyítani, hogy a rádióberendezés megfelel az alapvető követelményeknek, és teljes körű műszaki indokolást kell adnia az e követelményeknek való megfelelés alátámasztása érdekében. Ha nincsenek harmonizált szabványok, vagy nem alkalmazza őket, a gyártónak valamely bejelentett szervezethez kell

⁵¹ A TCAM WG 07. sz. munkadokumentuma.

⁵² A TCAM WG 08(13). sz. munkadokumentuma.

⁵³ Lásd az 5.2.3. alpontot.

⁵⁴ Az Európai Parlament és a Tanács 676/2002/EK határozata (2002. március 7.) az Európai Közösség rádióspektrum-politikájának keretszabályozásáról (HL L 108., 2002.4.24.).

⁵⁵ Az irányelv 16. cikke úgy rendelkezik, hogy amennyiben a rádióberendezések megfelelnek az Európai Unió Hivatalos Lapjában közzétett hivatkozásokkal rendelkező harmonizált szabványoknak, illetve azok egy részének, úgy vélelmezni kell, hogy megfelelnek a 3. cikkben meghatározott azon alapvető követelményeknek is, amelyekre e szabványok vagy részeik vonatkoznak.

fordulnia a 3. cikk (2) és (3) bekezdéséhez kapcsolódó követelményeknek való megfelelés értékelése céljából; a 3. cikk (1) bekezdéséhez kapcsolódó követelmények esetében viszont nincs ilyen kötelezettség.

Az Európai Unió az 1980-as évek közepe óta egyre nagyobb mértékben vesz igénybe szabványokat szakpolitikai és jogszabályai alátámasztása céljából. A szabványosítás – minek fogalma az európai szabványügyi szervek által kidolgozott európai szabványokra utal – jelentősen hozzájárult a belső piac megvalósításához az új megközelítésen alapuló jogszabályokkal összefüggésben. Az említett európai szervek külön megállapodást kötöttek a Nemzetközi Szabványügyi Szervezettel, illetve a Nemzetközi Elektrotechnikai Bizottsággal (Bécsi, illetve Frankfurti Megállapodás) azzal a céllal, hogy a legtöbb szabványosítási témakörben együttműködjenek velük, és elkerüljék a tevékenységeik közötti átfedéseket. Azokban az esetekben, amikor a nemzetközi szinten végzett munka eredménye Európában is alkalmazható, a nemzetközi szinten folytatott munka részesítendő előnyben.

4.2. A harmonizált szabványok kidolgozása

A Bizottság a szabványosításról szóló 1025/2012/EU rendelet⁵⁶ 10. cikke szerint felkérte az Európai Elektrotechnikai Szabványügyi Bizottságot (CENELEC) és az Európai Távközlési Szabványügyi Intézetet (ETSI) a rádióberendezésekről szóló irányelv 3. cikkének végrehajtását támogató, rádióberendezésekre vonatkozó harmonizált szabványok kidolgozására⁵⁷ (a továbbiakban: a megbízás).

A CENELEC és az ETSI a rádióberendezésekről szóló irányelvben biztosított átmeneti időszak lejártá előtt közel két évvel kapta meg a megbízást. Erre 2015. augusztus 4-én került sor, míg az átmeneti időszak 2017. június 12-én ért véget.

A megbízás a szabványok kidolgozásának határidejét – 2016. március 15. – is rögzítette.

A megbízás elkészítése során egyeztettek a CENELEC-kel és az ETSI-vel. Így ezek a szervezetek tisztában voltak azzal, hogy idejekorán meg kell kezdeniük a harmonizált szabványok kidolgozását a rádióberendezésekről szóló irányelv céljaira.

A harmonizált szabványok 1999/5/EK irányelv szerinti legutolsó jegyzékén 252 szabvány szerepelt, ezek közül 21 kapcsolódott a 3. cikk (1) bekezdésének a) pontjában, 52 a 3. cikk (1) bekezdésének b) pontjában, 179 pedig a 3. cikk (2) és (3) bekezdésében foglalt alapvető

---

⁵⁶ Az Európai Parlament és a Tanács 1025/2012/EU rendelete (2012. október 25.) az európai szabványosításról, a 89/686/EGK és a 93/15/EGK tanácsi irányelv, a 94/9/EK, a 94/25/EK, a 95/16/EK, a 97/23/EK, a 98/34/EK, a 2004/22/EK, a 2007/23/EK, a 2009/23/EK és a 2009/105/EK európai parlamenti és tanácsi irányelv módosításáról, valamint a 87/95/EGK tanácsi határozat és az 1673/2006/EK európai parlamenti és tanácsi határozat hatályon kívül helyezéséről.

⁵⁷ A Bizottság végrehajtási határozata (2015. augusztus 4.) a rádióberendezések tekintetében az Európai Elektrotechnikai Szabványügyi Bizottsághoz és az Európai Távközlési Szabványügyi Intézethez intézett, a 2014/53/EU európai parlamenti és tanácsi irányelvet támogató szabványosítási felkérésről.

követelményekhez⁵⁸. E harmonizált szabványok közül nem kellett mindegyiket naprakésszé tenni⁵⁹. A hatályon kívül helyezett 1999/5/EK irányelv alapján rendelkezésre álló szabványokat csak korlátozott mértékben kellett módosítani ahhoz, hogy megfelelően tükrözzék a rádióberendezésekről szóló irányelvben bevezetett változásokat. Nem érintve azokat az új szabványokat, amelyeket a rádióberendezésekről szóló irányelv (1999/5/EK irányelv hatályához képest) új hatálya miatt kellett volna elkészíteni, a rádióberendezésekről szóló irányelv szerinti közzététel céljából összesen 187 olyan szabványt kellett naprakésszé tenni, amelynek hivatkozását az 1999/5/EK irányelv szerint tették közzé⁶⁰.

A rádióberendezésekről szóló irányelv szerinti harmonizált szabványok közzétételében azonban késedelem állt be, mivel számos szabványt nem dolgoztak ki a határidőn belül, illetve nem tettek naprakésszé vagy nem igazítottak ki a rádióberendezésekről szóló irányelv céljaira.

A szabványosításról szóló 1025/2012/EU rendelet szerint a Bizottság csak akkor teheti közzé a harmonizált szabványokat a Hivatalos Lapban, ha a szabványügyi szervek hivatalosan átadták őket, és azok megfelelnek azon követelményeknek, amelyekre vonatkoznak.

A szabványok időben történő rendelkezésre bocsátásával kapcsolatosan fent említett problémák politikai és médiafigyelmet kaptak.

4.3. A Bizottság által a problémák orvoslására tett általános intézkedések

A fent említett problémák megoldása és az ilyen helyzetek későbbi megismétlődésének elkerülése érdekében a bizottsági szolgálatok szorosan együttműködtek az európai szabványügyi szervekkel.

Mindenekelőtt a Bizottság a lehető leggyorsabban értékelte a harmonizált szabványokat, miután a CENELEC és az ETSI benyújtotta őket. A szabványok értékelésének átlagos időtartama a nem hivatalos átadásuktól számítva kevesebb mint két hónap, míg a hivatalos átadásuktól számítva nagyjából egy hónap volt. A Bizottság emellett havi rendszerességgel közzétette a harmonizált szabványokat, hogy a szabványosításról szóló 1025/2012/EU rendelet 10. cikkének (6) bekezdésében foglaltak szerint mihamarabb elérhetővé tegye a megfelelő harmonizált szabványokat a gyártók számára. Ily módon a megfelelő harmonizált szabványokat átlagosan 2–3 hónappal azután közzé tudta tenni, hogy a CENELEC és az ETSI átadta őket. A Bizottság kérésre észrevételeket fűzött a szabványtervezetekhez, hogy megelőzhetőek legyenek a Hivatalos Lapban való későbbi közzétételüket érintő esetleges problémák.

---

⁵⁸ Minden harmonizált szabványt, módosított változataival vagy többféle (új és hatályon kívül helyezett) változataival együtt, egyetlen harmonizált szabványnak tekintettük.

⁵⁹ Például egy részük hatályát veszítette, olyan berendezésre vonatkozik, amely nem tartozik a rádióberendezésekről szóló irányelv hatálya alá.

⁶⁰ A CENELEC-nek 26, az ETSI-nek 161 harmonizált szabványt kellett naprakésszé tennie.

Ezenkívül a bizottsági szolgálatok az európai szabványügyi szervekkel közös munkaértekezletet szerveztek, hogy ismertessék és elmagyarázzák a harmonizált szabványokra vonatkozó minőségi követelményeket, valamint a harmonizált szabványok kidolgozása során felmerülő leggyakoribb hibákat, hogy a jövőben elkerülhetőek legyenek⁶¹. A munkaértekezleten konkrét esettanulmányokat is ismertettek, hogy bemutassák a közzététel elmaradásának okait, és példákkal szemléltessék a gyakoribb hibákat. Ajánlásokról és az egyes problémákkal kapcsolatos lehetséges további intézkedésekről is szó esett.

A rádióberendezésekről szóló irányelv szerinti harmonizált szabványok kidolgozásában és közzétételében felmerült késedelem miatt⁶² számos kérdés érkezett a bizottsági szolgálatokhoz a rádióberendezésekről szóló irányelv alkalmazhatóságáról, az átmeneti időszakban alkalmazandó rendelkezésekről és az átmeneti időszak vége (vagyis 2017. június 13.) előtt forgalomba hozott rádióberendezések (például mobilkészülékek) rendelkezésre bocsátásának érintettségéről. A bizottsági szolgálatok az érdekcsoportok felvilágosítása céljából „Gyakran feltett kérdések” címmel dokumentumot dolgoztak ki, amelyet először 2017 áprilisában tettek közzé a Bizottság honlapján⁶³, és azóta szükség esetén naprakésszé tesznek.

Általánosságban elmondható, hogy a Bizottság az egységes piaci stratégia⁶⁴ részeként az európai szabványosítási rendszer korszerűsítésén dolgozik, és elindította az úgynevezett közös szabványosítási kezdeményezést. E kezdeményezés célja, hogy a Bizottság a köz- és magánszféra közötti partnerség keretében a szabványügyi szervekkel és a tagállamokkal együttműködve hatékonyabban tudja megoldani az európai szabványosítás nehézségeit, információkat cseréljen az új szabályokról és fejleményekről, és alaposabban megismertesse a szabványok szerepét.

4.4. Konkrét helyzetek és megoldások

A rádióberendezésekről szóló irányelv szerinti harmonizált szabványok kidolgozásával kapcsolatosan felmerült problémák megoldása érdekében tett intézkedéseken túlmenően a bizottsági szolgálatok az alábbiakban ismertetett két esetben pragmatikus megoldásokat is alkalmaztak, hogy több szabványt tudjanak közzétenni.

4.4.1. A WiFi-szabvány (EN 301 893)

---

⁶¹ A munkaértekezletet 2017 januárjában Brüsszelben tartották a nemzeti szabványügyi szervek, a piacfelügyeleti hatóságok és ipari szövetségek képviselőinek részvételével.

⁶² Lásd az alábbiakban.

⁶³ http://ec.europa.eu/growth/sectors/electrical-engineering/red-directive_en

⁶⁴ Az egységes piaci stratégia a Bizottság Támogatja az egységes piacon rejlő teljes potenciál felszabadítására:

http://ec.europa.eu/growth/single-market/strategy_hu

Egyedi helyzet merült fel a számos WiFi-termékre vonatkozó szabvány (EN 301 893) ETSI által 2017 májusában átadott új változatával kapcsolatban.⁶⁵

A Bizottság megoldásként átmeneti időszakot vezetett be, hogy elegendő időt biztosítson az iparági szereplőknek arra, hogy az új harmonizált szabványelőírásaihoz igazodjanak.

4.4.2. Harmonizált szabványok, amelyek nem tartalmaztak a vevőteljesítmény-paraméterekre vonatkozó előírásokat

Az ETSI 1999/5/EK irányelv szerint közzétett harmonizált szabványai közül több sem fedte le teljes mértékben a rádióberendezésekről szóló új irányelvben rögzített alapvető követelményeket (például a vevőteljesítmény-paramétereket). A Bizottság azt az egyedi megoldást alkalmazta, hogy amikor az ilyen harmonizált szabványok hivatkozásait felvette a rádióberendezésekről szóló irányelv szerinti harmonizált szabványok Hivatalos Lapban közzétett jegyzékére⁶⁶, megjegyzésben jelezte, hogy ezek a szabványok a hiányzó paraméterek tekintetében nem teszik lehetővé a megfelelés vélelmezését. A viszonylag korlátozott számú hiányzó paraméter esetében a gyártóknak a bejelentett szervezet bevonásával járó megfelelésértékelési eljárást (vagyis a rádióberendezésekről szóló irányelv III. vagy IV. mellékletének meghatározott bármely eljárást) kell követnie.

4.5. Helyzetkép a rádióberendezésekről szóló irányelv szerinti harmonizált szabványokról

Az erőfeszítéseknek és az intézkedéseknek köszönhetően az ETSI azon szabványainak száma, amelyek hivatkozását az átmeneti időszak vége előtt tették közzé a rádióberendezésekről szóló irányelv szerint⁶⁷, jóval meghaladta azoknak a szabványoknak a számát, amelyek hivatkozását az 1999/5/EK irányelv szerint tették közzé (rádióberendezésekről szóló irányelv: 134; 1999/5/EK irányelv: 125)⁶⁸. 2018. március elején további 5 ETSI-szabvány és 5 CENELEC-szabvány jelent meg a Hivatalos Lapban a rádióberendezésekről szóló irányelv szerint, így a közzétett harmonizált szabványok teljes száma elérte a 144-et⁶⁹.

---

⁶⁵ EN 301 893 szabvány: 5 GHz-es RLAN; a 2014/53/EU irányelv 3. cikkének (2) bekezdésében foglalt alapvető követelményekre vonatkozó harmonizált szabvány.

⁶⁶ 2017. június 8-án, közvetlenül az átmeneti időszak 2017. június 12-i lejáta előtt tették közzé.

⁶⁷ Tehát 2017. június 12. előtt.

⁶⁸ Minden harmonizált szabványt, módosított változataival vagy többféle (új és hatályon kívül helyezett) változataival együtt, egyetlen harmonizált szabványnak tekintettük.

⁶⁹ A 139 ETSI-szabvány a 3. cikk (2) és (3) bekezdésében foglalt alapvető követelményekhez kapcsolódik.

Az 5 CENELEC-szabvány közül 4 a 3. cikk (1) bekezdésének a) pontjában foglalt alapvető követelményekhez, 1 pedig a 3. cikk (1) bekezdésének b) pontjában rögzített alapvető követelményekhez kapcsolódik.

5. Követelmények

5.1. Új megközelítésen alapuló követelmények

A rádióberendezésekről szóló irányelv biztonságra és egészségvédelemre, elektromágneses összeférhetőségre és a rádióspektrum hatékony felhasználására vonatkozó alapvető követelményeket határoz meg. Az irányelv emellett további, bizonyos kiegészítő szempontokra vonatkozó szabályozás jogalapjául is szolgál, például a magánélet és a személyes adatok védelmével, a csalás elleni védelemmel, az interoperabilitással, a segélyhívó szolgálatokhoz való hozzáféréssel, valamint a rádióberendezések és a szoftverek kombinációinak megfelelésével kapcsolatban.

A rádióberendezésekről szóló irányelv biztonságra vonatkozó alapvető követelményei – ahogyan az 1999/5/EK irányelvben foglalt követelmények is – a 2014/35/EU irányelv biztonsági célkitűzéseire utalnak. Ezek az Európai Unióban több mint 35 éve alkalmazandó célkitűzések minden közérdekű biztonsági veszélyre kiterjednek, és céljuk, hogy magas szintű védelmet nyújtó, koherens rendszert biztosítsanak a felhasználók számára. Az e jelentés véglegesítésének időpontjáig kapott piacfelügyeleti adatok alapján nem merültek fel aggályok vagy problémák a forgalomba hozott rádióberendezések biztonsági szintjével kapcsolatosan, és rádióberendezések által okozott balesetek sem történtek.

A rádióberendezésekről szóló irányelvben rögzített alapvető követelményeket önkéntesen alkalmazható harmonizált szabványok támogatják⁷⁰.

5.2. A Bizottságnak felhatalmazáson alapuló jogi aktusok és végrehajtási jogi aktusok elfogadására adott felhatalmazás

5.2.1. A 3. cikk (3) bekezdése (kiegészítő alapvető követelmények) és a 4. cikk (rádióberendezés és szoftver kombinációja)

A 3. cikk (3) bekezdésében a Bizottság felhatalmazást kap arra, hogy felhatalmazáson alapuló jogi aktusokat fogadjon el, amelyekben megállapítja, hogy a 3. cikk (3) bekezdésének a)–i) pontjában meghatározott követelmények közül melyek vonatkoznak a rádióberendezések egyes kategóriáira vagy csoportjaira. Ezek a követelmények az interoperabilitással, a segélyhívó szolgálatokkal, szoftverekkel, a csalással, a hozzáférhetőséggel, a magánélettel, a személyes adatokkal és a visszaéléssel kapcsolatosak.

E jelentés véglegesítésének időpontjáig a Bizottság nem fogadott el a 3. cikk (3) bekezdéséhez kapcsolódó, felhatalmazáson alapuló jogi aktust, mindazonáltal a lentiekben leírtak szerint volt néhány, erre irányuló kezdeményezés. A Bizottság 1999/5/EK irányelv

---

⁷⁰ Lásd a 4. szakaszt.

alapján elfogadott határozatai hatályon kívül helyezésükig a rádióberendezésekről szóló irányelv alapján is alkalmazandók, amennyiben azzal nem összeegyeztethetetlenek. Következésképpen öt olyan bizottsági határozat van, amely a 3. cikk (3) bekezdésének g) pontja alkalmazásában érvényes és alkalmazandó⁷¹.

A rádióberendezésekről szóló irányelv 4. cikke szerint a rádióberendezések, valamint azok rendeltetészerű használatát lehetővé tevő szoftverek gyártóinak tájékoztatniuk kell a tagállamokat és a Bizottságot arról, hogy a tervezett rádióberendezés-szoftver kombinációk megfelelnek-e a 3. cikkben meghatározott alapvető követelményeknek. Ez a követelmény akkor alkalmazandó, ha a Bizottság felhatalmazáson alapuló jogi aktusokat és végrehajtási jogi aktusokat fogad el. A Bizottság ez idáig nem fogadott el sem felhatalmazáson alapuló, sem végrehajtási jogi aktust a 4. cikk alkalmazásában.

A Bizottság rádióberendezésekkel foglalkozó bizottsági szakértői csoportot vett nyilvántartásba⁷², amelynek feladata, hogy segítse a Bizottság munkáját a rádióberendezésekről szóló irányelvhez kapcsolódó lehetséges, felhatalmazáson alapuló jogi aktusok kidolgozásában, és általában véve szakértői tanácsadást nyújt a rádióberendezésekről szóló irányelvvel kapcsolatos bármilyen kérdéssel. E jelentés véglegesítésének időpontjában a Bizottság pályázati felhívást tett közzé a csoport tagjainak kiválasztása és összetételének véglegesítése céljából.

A 3. cikk (3) bekezdésének i) pontja és a 4. cikk: hálózatba kapcsolt termékek

Az olyan felfutóban lévő digitális technológiák megjelenésével, mint a dolgok internete (IoT), a mesterséges intelligenciával működtetett, fejlett robot- és autonóm rendszerek, a háromdimenziós (3D) nyomtatás vagy a felhőalapú számítástechnika, gazdaságunk és társadalmunk a számítógépesítés korában eddig tapasztaltakon túlmutató jogi nehézségekkel szembesülhet.

A Bizottság kezdeményezéseket indít e téren⁷³. 2018 áprilisában az Európai Parlamenthez, a Tanácshoz, az Európai Gazdasági és Szociális Bizottsághoz és a Régiók Bizottságához intézett közleményt fogadott el⁷⁴. Ebben a közleményben bemutatja a mesterséges intelligenciával kapcsolatos kezdeményezéseket és előrelépést.

A rádióberendezésekről szóló irányelv ezen a területen is lényeges lehet, mivel a hálózatba kapcsolt termékekre (vagyis a kommunikáló berendezésekre) alkalmazandó, és ezzel összefüggésben követelményeket határoz meg arra vonatkozóan, hogy az ilyen berendezések támogassanak olyan funkciókat, amelyek biztosítják, hogy új vagy módosított szoftver

---

⁷¹ E bizottsági határozatok felsorolását a melléklet tartalmazza.

⁷² Név: a Bizottság rádióberendezésekkel foglalkozó szakértői csoportja (E03587).

⁷³ <https://ec.europa.eu/digital-single-market/en/artificial-intelligence>

⁷⁴ COM(2018) 237 final.

használata ne érintse a megfelelőségüket, használat közben pedig védjenek bizonyos elemeket, például a személyes adatokat és a magánéletet.

A Bizottság jelenleg mérlegeli, hogy kidolgozzon-e egy vagy több, felhatalmazáson alapuló, illetve végrehajtási jogi aktust a rádióberendezésekről szóló irányelv 3. cikke (3) bekezdésének i) pontja és 4. cikkének (2) bekezdése alapján (mindkét rendelkezés a szoftverek használatával foglalkozik) annak érdekében, hogy az új vagy módosított szoftver használata ne érintse a rádióberendezések bizonyos csoportjainak megfelelőségét.

A Bizottság határozott időtartamra létrehozta az átkonfigurálható rádiórendszerekkel foglalkozó szakértői csoportot (E03413)⁷⁵. Noha hamarosan létrejön a rádióberendezésekkel foglalkozó új szakértői csoport, amely széles körű megbízatással fog rendelkezni, az átkonfigurálható rádiórendszerekkel foglalkozó bizottsági szakértői csoport is tovább működik majd különálló szakértői csoportként, hogy befejezhesse a munkáját.

A Bizottság emellett annak a lehetőségét is mérlegeli, hogy a csalással, a magánélettel és a személyes adatokkal kapcsolatosan él a 3. cikk (3) bekezdésében kapott felhatalmazással. A bizottsági szolgálatok vizsgálják, valamint a Távközlési Megfelelőségértékelési és Piacfelügyeleti Bizottságon és annak munkacsoportján belül megvitatják a bizonyos kategóriákba tartozó, kommunikáló termékek (például játék babák vagy okosórák) biztonságával kapcsolatosan a közelmúltban felmerült problémákat, valamint a különösen a gyermekeket fenyegető veszélyeiket.

A bizonyos kategóriákba tartozó, kommunikáló termékek (például játék babák vagy okosórák) biztonságával kapcsolatosan a Távközlési Megfelelőségértékelési és Piacfelügyeleti Bizottságban felvetett problémákról további megbeszéléseket folytat majd a Bizottság által létrehozandó, rádióberendezésekkel foglalkozó csoport.

A bizottsági szolgálatok e célból vizsgálatokat terveznek indítani egyrészt az okosórákról és a hálózatba kapcsolt játékokról, másrészt az átkonfigurálható rádiórendszerektől, hogy elemezzék a kritikus tényezők súlyosságát, és költség-haszon elemzést készítsenek.

A 3. cikk (3) bekezdésének a) pontja: egységes töltő

Ami az egységes töltőt illet, a rádióberendezésekről szóló irányelv a 3. cikke (3) bekezdésének a) pontjában felhatalmazza a Bizottságot arra, hogy meghatározza azokat a kategóriákat vagy csoportokat, amelyeket úgy kell kialakítani, hogy együttműködjenek a tartozékokkal, különösen az egységes töltővel. A rádióberendezésekről szóló irányelv a (12) preambulumbekkezdésben említést tesz a rádióberendezések bizonyos kategóriái vagy csoportjai esetében használható egységes töltő kifejlesztésére irányuló újbóli erőfeszítésekről.

---

⁷⁵ Közzététel a szakértői csoportok bizottsági nyilvántartásában: 2016. december 9. Bővebb felvilágosítás a következő internetcímen érhető el:

<http://ec.europa.eu/transparency/regexpert/index.cfm?Lang=HU>

A mobiltelefon-gyártók 2009-ben önkéntes megállapodást (egyetértési megállapodást) kötöttek a 2011-től forgalomba kerülő mobiltelefonokra vonatkozóan⁷⁶. Az aláírók megállapodtak abban, hogy az USB 2.0 Micro B (mikro-USB) csatoló alapján közös előírást dolgoznak ki, amely lehetővé tenné a töltés szempontjából teljesen kompatibilis mobiltelefonok forgalomba hozatalát. Az egyetértési megállapodás feltételei szerint a mikro-USB csatolóval nem rendelkező telefonok esetében megengedett volt az átalakító használata.

Az egyetértési megállapodás a töltők és a forgalomba hozott új mobiltelefonok közötti interoperabilitást volt hivatott biztosítani azért, hogy kevesebbszer legyen szükséges a töltők és a vezetékek vásárlása vagy folyamatos cseréje, ezáltal pedig a körforgásos gazdaság és az Európai Unió stratégiáival⁷⁷ összhangban csökkenjen az elektromos és elektronikus berendezések hulladékainak mennyisége. Az interoperabilitást egyúttal kulcsfontosságúnak tekintették az iparági szereplők és a fogyasztók számára egyaránt előnyös, versenyképes digitális egységes piac megteremtése szempontjából. Az egyetértési megállapodás célja az volt, hogy megbízható, energiahatékony és biztonságos töltők álljanak a fogyasztók rendelkezésére, függetlenül attól, hogy az okostelefon-gyártók biztosítják őket, vagy különálló termékként kerülnek forgalomba.

Az egyetértési megállapodás előtt 500 millió mobiltelefon volt használatban az uniós tagállamokban, ezek a telefonok azonban csak meghatározott töltőkkel voltak kompatibilisek, így több mint harminc különböző fajta töltő volt forgalomban. Ez a helyzet nemcsak a fogyasztóknak okozott kényelmetlenséget, de évi 51 000 tonna elektronikus hulladék keletkezéséhez is vezetett az EU területén.

A Bizottság megbízást adott a mobiltelefon-töltők egységesítéséről és esetleges jövőbeli lehetőségekről szóló egyetértési megállapodás hatását vizsgáló tanulmány elkészítésére. A 2014 augusztusában átadott tanulmány⁷⁸ megerősítette, hogy a választott módszer (a Bizottság közbenjárásával született önkéntes megállapodás műszaki szabvány kidolgozásával együtt) fokozta a mobiltelefonok töltésének harmonizációját az Európai Unióban, és növelte a fogyasztók kényelmét.

A tanulmány különösen a következő információkkal és következtetésekkel szolgált: a jelek szerint még azok a mobiltelefon-gyártók is átvették a mikro-USB töltési megoldásokat, amelyek nem írták alá az egyetértési megállapodást, így az Európában 2013-ban értékesített, adatátvitelre képes mobiltelefonok közel 100 %-a megfelelt valamilyen mikro-USB töltési megoldásnak; az egyetértési megállapodás hatására mintegy 6–21 millióval csökkent a különálló töltők száma a 2011 és 2013 közötti időszakban; a mikro-USB töltés fokozódó elterjedése következtében egyre kevésbé van szükség különálló töltőkre, ezáltal pedig visszaesett azoknak a nyersanyagoknak a felhasználása, amelyekre különben szükség lett volna.

---

⁷⁶ Az egyetértési megállapodás két megújító levél után 2014-ben lejárt.

⁷⁷ http://ec.europa.eu/environment/circular-economy/index_en.htm

⁷⁸ A Bizottság a következő internet címen tette közzé a honlapján:

http://ec.europa.eu/growth/sectors/electrical-engineering/red-directive/common-charger_en

Mivel az egyetértési megállapodás a fent említett okok miatt sikeresnek bizonyult, a Bizottság tovább szeretne volna vinni a már alkalmazott, önkéntes megállapodáson alapuló megközelítést. Emellett az önkéntes megoldás a szabályozási lehetőséghez képest könnyebben teret engedhet az új technológiáknak és az innovációnak. Ezenkívül az önkéntes alapú megközelítésnek meglelt volna az az előnye is, hogy a szabályozási lehetőséghez viszonyítva szélesebb körű, így a töltővezeték mindkét végén lévő csatlakozóra is kiterjedhetett volna⁷⁹.

Az önkéntes alapú lehetőséggel kapcsolatos előrehaladás terén eddig elért elégtelen eredményekre tekintettel azonban a Bizottság hamarosan vizsgálatot indít a különböző lehetőségek – köztük a szabályozási lehetőség – költségeinek és előnyeinek felmérése céljából.

A 3. cikk (3) bekezdésének g) pontja: hatékony hozzáférés segélyhívó szolgálatokhoz okostelefonokon

A Bizottság jelenleg vizsgálja annak lehetőségét, hogy a rádióberendezésekről szóló irányelv 3. cikke (3) bekezdésének g) pontja szerinti, felhatalmazáson alapuló jogi aktust adjon ki, amelyben kimondja, hogy a segélyhívó szolgálatokkal kapcsolatos követelmény hatálya a fejlett számítási képességgel rendelkező mobiltelefonokra (vagyis az úgynevezett okostelefonokra) is kiterjed. Ennek célja, hogy az Európai Unióban forgalomba hozott okostelefonok támogassák a segélyhívó szolgálatokhoz – például a 112-es segélyhívó számhoz – való hatékony hozzáférést.

5.2.2. 5. cikk (nyilvántartásba vétel)

A rádióberendezésekről szóló irányelv 5. cikke a kismértékű megfelelést mutató rádióberendezés-csoportokra és kategóriákra vonatkozóan nyilvántartásba vételi rendszert hoz létre, amely akkor alkalmazandó, ha a Bizottság felhatalmazáson alapuló jogi aktusokat és végrehajtási jogi aktusokat fogad el.

Jelenleg nem áll rendelkezésre elegendő adat, statisztika vagy tény, amely alátámasztaná, hogy a rádióberendezések bizonyos csoportjai vagy kategóriái esetében kismértékű lenne a megfelelés. A fentiekben már kiderült, hogy a gyártók az átmeneti időszak végéig inkább a hatályon kívül helyezett irányelvet alkalmazták, ennek következtében pedig a forgalomban lévő rádióberendezések túlnyomó többségének megfelelését csak az 1999/5/EK irányelv alapján lehetett értékelni.

A Bizottság így ez idáig nem fogadott el sem felhatalmazáson alapuló, sem végrehajtási jogi aktust az 5. cikk alapján.

---

⁷⁹ A rádióberendezésekről szóló irányelv 3. cikke (3) bekezdésének a) pontja csak a vezeték mobiltelefonhoz kapcsolódó végének (csatoló) szabályozását teszi lehetővé.

5.2.3. További rendelkezések

A fent említett 4. és 5. cikkben túlmenően a rádióberendezésekről szóló irányelv más konkrét rendelkezései is felhatalmazzák a Bizottságot végrehajtási jogi aktusok elfogadására⁸⁰.

A Bizottság ez idáig egy végrehajtási jogi aktust fogadott el, amely a rádióberendezésekről szóló irányelv 10. cikke (10) bekezdésének végrehajtásához kapcsolódik⁸¹.

A rádióberendezésekről szóló irányelv 10. cikkének (10) bekezdése előírja a gyártók számára, hogy a csomagoláson olyan tájékoztatást tüntessenek fel, amely alapján azonosítható azon tagállam vagy valamely tagállam azon földrajzi területe, ahol a rádióberendezést illetően üzembe helyezésre vonatkozó korlátozások vagy a használat engedélyezésére vonatkozó követelmények vannak érvényben. Ugyanezen rendelkezés azt is előírja, hogy a gyártók a tényleges korlátozásokra vagy követelményekre vonatkozó tájékoztatást is adják meg a rádióberendezés használati utasításában. A végrehajtási jogi aktus két lehetőséget kínál arra vonatkozóan, hogy ezt az információt hogyan lehet feltüntetni a csomagoláson⁸². A végrehajtási jogi aktus ezenkívül arról is rendelkezik, hogy a használati utasításban részletes felvilágosítást kell nyújtani olyan – az adott tagállam által meghatározott – nyelven, amelyet a végfelhasználók könnyen megértenek.

5.3. A szükségtelen adminisztratív kötelezettségek megszüntetése és a félreérthetőség kiküszöbölése

A rádióberendezésekről szóló irányelvre irányuló javaslatához kapcsolódó hatásvizsgálat⁸³ szerint az előző irányelv (vagyis az 1999/5/EK irányelv) több helyen félreérthető volt, és olyan szükségtelen adminisztratív kötelezettségeket írt elő, mint az értesítésekkel vagy a jelölésekkel kapcsolatos követelmények.

Az 1999/5/EK irányelv 6. cikkének (4) bekezdésében előírt értesítési követelmény megszüntetésével a rádióberendezésekről szóló irányelv felszámolta a kereskedelem útjában álló egyik lehetséges akadályt a gyártók előtt, akik immár nem kötelesek értesíteni az illetékes spektrumgazdálkodási hatóságokat arról, hogy olyan rádióberendezést szándékoznak forgalomba hozni, amely az Európai Unió területén nem harmonizált frekvenciákat használnak. A Bizottság ennek következtében megszüntette az egyablakos értesítési rendszert, a Belső Piaci, Ipar-, Vállalkozás- és Kkv-politikai Főigazgatóság e-szolgáltatási portálján

⁸⁰ A 2. cikk (2) bekezdése, a 8. cikk (2) bekezdése, a 10. cikk (10) bekezdése, a 33. cikk (4) bekezdés, a 41. cikk (1) bekezdése és a 42. cikk (4) bekezdése.

⁸¹ A Bizottság (EU) 2017/1354 végrehajtási rendelete (2017. július 20.) a 2014/53/EU irányelv 10. cikkének (10) bekezdésében meghatározott információk megadásának módjáról (EGT-vonatkozású szöveg) (HL L 190., 2017.7.21., 7–10. o.).

⁸² A gyártó rövid írásbeli nyilatkozatot vagy piktogramot tüntethet fel látható és olvasható módon a csomagoláson.

⁸³ 52012SC0300.

regisztrált felhasználók rendelkezésére bocsátott online eszközt, amelyen keresztül a gyártók értesíthették az illetékes spektrumgazdálkodási hatóságokat arról, hogy olyan rádióberendezést szándékoznak forgalomba hozni, amely az Európai Unió területén nem harmonizált frekvenciákat használnak⁸⁴, ezzel megtakarítva az üzemeltetési költségeket.

Az 1999/5/EK irányelv által előírt „figyelmeztető jel” csoportazonosítóra a rádióberendezésekről szóló irányelv szerint már nincs szükség. E jelnek csekély gyakorlati haszna volt a fogyasztók számára, nem volt egyértelmű, mikor kellett feltüntetni, ez a követelmény tehát szükségtelen adminisztratív terhet rótt az iparági szereplőkre. A rádióberendezésekről szóló irányelv egyértelműbb rendelkezéseket tartalmaz a használatra vonatkozó korlátozásokkal kapcsolatos tájékoztatást illetően⁸⁵. A Bizottság végrehajtási jogi aktust fogadott el annak meghatározása céljából, hogyan kell feltüntetni ezt a tájékoztatást, ezzel minimálisra csökkentve az e kötelezettségből esetlegesen eredő adminisztratív terhet (lásd az 5.2.3. alpontot).

Annak érdekében, hogy a rádióberendezések kereskedelmét a belső piacon ne gátolják felesleges akadályok, a rádióberendezésekről szóló irányelv – illetve amíg hatályban volt, az 1999/5/EK irányelv – szerint a tagállamoknak értesíteniük kell a Bizottságot és a többi tagállamot a műszaki szabályozás terén, például a rádióinterfészekkel kapcsolatban készülő új szabályaikról. A rádióberendezésekről szóló irányelv az 1999/5/EK irányelvhez viszonyítva szükségtelen adminisztratív feladatokat szüntetett meg azzal, hogy ez az értesítési követelmény nem minden esetben alkalmazandó. A rádióberendezésekről szóló irányelv például mentességet biztosít e bejelentési kötelezettség alól azoknak a rádióinterfészekre vonatkozó nemzeti jogszabályoknak a tekintetében, amelyek megfelelnek kötelező erejű uniós jogi aktusoknak. A bizottsági szolgálatok sablont készítettek a tagállamok és az EFTA-államok számára azoknak a rádióinterfészekre vonatkozó nemzeti jogszabályaiknak a kidolgozásához, amelyeket kötelesek bejelenteni, ezzel megkönnyítve e rendelkezés működését és alkalmazását.

A rádióberendezésekről szóló irányelv CE-jelölésre vonatkozó követelményei⁸⁶ többnyire az eljárások új jogszabályi keret alapelveit követik. A fő különbség az új jogszabályi kerethez képest, hogy a CE-jelölést a csomagoláson is fel kell tüntetni. A rádióberendezésekről szóló irányelv alkalmazásának kezdőnapjától ez idáig még nem érkezett jelzés arra vonatkozóan, hogy ez a követelmény indokolatlan többletterhet róna a gyártókra⁸⁷. A rádióberendezések a rádióberendezésekről szóló irányelven kívül más olyan uniós jogszabályok hatálya alá is

---

⁸⁴ Az adatok a 2017 végéig tartó átmeneti időszakban hozzáférhetőek maradtak.

⁸⁵ Az irányelv 10. cikkének (10) bekezdése előírja a gyártók számára, hogy a csomagoláson olyan tájékoztatást tüntessenek fel, amely elegendő azon tagállam vagy valamely tagállam azon földrajzi területének azonosítására, ahol a rádióberendezést illetően üzembe helyezésre vonatkozó korlátozások vagy a használat engedélyezésére vonatkozó követelmények vannak érvényben. Ezenkívül a tényleges korlátozásokra vagy követelményekre vonatkozó tájékoztatást fel kell tüntetni a rádióberendezés használati utasításában.

⁸⁶ A CE-jelölés feltüntetése kifejezi, hogy a termék megfelel a rá vonatkozó uniós jogszabályoknak.

⁸⁷ A rádióberendezésekről szóló irányelv (45) preambulumbekzdése szerint azon követelményről, miszerint a CE-jelölést a berendezés csomagolásán el kell helyezni, bebizonyosodott, hogy egyszerűbbé teszi a piacfelügyeletet.

tartozhatnak, amelyek előírják a CE-jelölést⁸⁸. Az új jogszabályi keret alapelveivel való összhangnak köszönhetően tehát csökken a gyártókra rótt teher, mivel egységes elveket követhetnek és alkalmazhatnak.

A képernyőn megjelenített CE-jelölés és általában véve az elektronikus címkézés bevezetése olyan lehetőség, amelyet meg lehetne vizsgálni a horizontális kereten belül⁸⁹, ha szükségessé válna ezeknek az egységes alapelveknek a felülvizsgálata a mindenkori jogszabályok horizontális értékelésével összefüggésben. Ami azt illeti, az árucsoomag közelmúltbeli hatásvizsgálata⁹⁰ foglalkozott az elektronikus címkézés költségeivel és előnyeivel, és arra a következtetésre jutott, hogy nem egyértelmű, milyen gazdasági előnnyel jár az elektronikus címkézés.

6. Következtetések

A rádióberendezésekről szóló irányelv végrehajtása (új irányelvként) összességében véve megfelelően, jelentősebb problémáktól mentesen zajlott. Ez alól az egyetlen kivétel az volt, hogy a tagállamok késedelmesen jelentették be az átültetésre vonatkozó intézkedéseiket, és a harmonizált szabványok közzététele is késett.

A Bizottság biztosította a szükséges támogatást azzal, hogy munkaértekezletet szervezett és iránymutatásokat adott ki, ezzel biztosítva az új irányelvre (a rádióberendezésekről szóló irányelvre) való gördülékeny áttérést⁹¹.

Ami a rádióberendezésekről szóló irányelv átültetését illeti, ugyan több tagállam is késedelmesen jelentette be a nemzeti jogba való átültetésre irányuló intézkedéseit, a Bizottsághoz azonban nem érkezett panasz olyan problémákról, amelyek az irányelvnek már megfelelő rádióberendezések szabad mozgásában léptek volna fel. 2017 végére az összes tagállam bejelentette a nemzeti jogba való átültetésre vonatkozó intézkedéseit⁹².

A harmonizált szabványok terén folyamatosan javult a helyzet az érintett szereplők (a Bizottság és a szabványügyi szervezetek) együttes erőfeszítéseinek és a Bizottság által szükség esetén alkalmazott pragmatikus megközelítésnek köszönhetően. A szabványok túlnyomó többségének hivatkozásai végül bekerültek a Hivatalos Lapba⁹³.

---

⁸⁸ Például az egyes veszélyes anyagok elektromos és elektronikus berendezésekben való alkalmazásának korlátozásáról szóló 2011/65/EU irányelv, a gépekről szóló 2006/42/EK irányelv és a játékok biztonságáról szóló 2009/48/EK irányelv.

⁸⁹ A rádióberendezésekre más olyan uniós jogi aktusok is vonatkoznak, amelyet előírják a CE-jelölést. Következésképpen a képernyőn megjelenített CE-jelölés bevezetése esetén ezeket az aktusokat is módosítani kell.

⁹⁰ <http://eur-lex.europa.eu/legal-content/EN/TXT/?uri=SWD:2017:0466:FIN>

⁹¹ Lásd a 2. szakaszt.

⁹² Lásd a 3.1. pontot.

⁹³ Lásd a 4. szakaszt.

Megjegyzendő, hogy a rádióberendezésekről szóló irányelv szerint a rádióberendezéseknek meg kell felelniük az alapvető követelményeknek. A harmonizált szabványok, amelyek hivatkozásai a rádióberendezésekről szóló irányelv szerint jelennek meg a Hivatalos Lapban, önkéntesen alkalmazhatók. Ha nincsenek harmonizált szabványok, vagy nem alkalmazza őket, a gyártónak egyeztetnie kell bejelentett szervezettel a konkrét követelményekről⁹⁴.

A rádióberendezésekről szóló irányelv szerinti megfeleléseértékelő szervezetek bejelentésével⁹⁵ kapcsolatosan nem merült fel probléma, és a Bizottság sem kapott értesítést arról, hogy a bejelentett szervezetek túlterheltek lennének, vagy nem tudnák ellátni a feladataikat.

A 2016. június 13-tól alkalmazandó, rádióberendezésekről szóló irányelv egyéves átmeneti időszakról rendelkezett⁹⁶ (2017. június 12-én ért véget). A gyártók az átmeneti időszak végéig inkább az 1999/5/EK irányelvet alkalmazták. Emiatt e jelentés véglegesítésének időpontjáig a forgalomban lévő rádióberendezések túlnyomó többségét az 1999/5/EK irányelv alapján értékelték.

Mivel nem áll rendelkezésre elegendő adat, statisztika és tény a rádióberendezésekről szóló irányelv alapján végzett értékelésről, ezért nem vonható le végleges következtetés arról, hogy a rádióberendezések bizonyos csoportjai vagy kategóriái esetében kismértékű lenne a megfelelés.

A rádióberendezésekről szóló irányelv idevágó felhatalmazásokat⁹⁷ adott a Bizottságnak, a hatályon kívül helyezett 1999/5/EK irányelv alapján elfogadott bizonyos bizottsági határozatok pedig a rádióberendezésekről szóló irányelv alapján továbbra is alkalmazandóak⁹⁸. E felhatalmazással élve a Bizottság már elfogadott egy végrehajtási jogi aktust a rádióberendezésekről szóló irányelv 10. cikke (10) bekezdésének alkalmazásában, jelenleg pedig olyan, felhatalmazáson alapuló jogi aktuson dolgozik, amely biztosítaná, hogy az okostelefonok hatékony hozzáférést biztosítsanak a segélyhívó szolgálatokhoz, például a 112-es segélyhívó számhoz.

Emellett a Távközlési Megfeleléseértékelési és Piacfelügyeleti Bizottság munkacsoportja is a rádióberendezésekről szóló irányelv szerinti, felhatalmazáson alapuló jogi aktusok elfogadását szorgalmazza annak érdekében, hogy a felhasználó biztonsága és magánélete ne sérüljön, az új vagy módosított szoftver használata ne érintse a rádióberendezések bizonyos csoportjainak megfelelését, a rádióberendezések pedig együttműködjenek az egységes töltőkkel.

---

⁹⁴ A 3. cikk (2) és (3) bekezdéséhez kapcsolódó követelményeknek való megfelelés értékelése céljából, a 3. cikk (1) bekezdéséhez kapcsolódó követelmények esetében viszont nincs ilyen kötelezettség.

⁹⁵ Lásd a 3.3. pontot.

⁹⁶ A rádióberendezésekről szóló irányelv 48. cikke.

⁹⁷ Lásd az 5.2. pontot.

⁹⁸ Lásd: melléklet.

Először azonban azt kell megvizsgálni, hogy a rádióberendezések mely csoportjai vagy kategóriái vonhatók az említett, felhatalmazáson alapuló jogi aktusok hatálya alá. A Bizottság a szakértők tanácsainak összegyűjtése és e kérdések alaposabb megvitatása céljából az átkonfigurálható rádiórendszerekkel foglalkozó bizottsági szakértői csoportot hozott létre, jelenleg pedig a rádióberendezésekkel foglalkozó új szakértői csoport létrehozásán dolgozik, amely szélesebb körű megbízással rendelkezik majd⁹⁹. A felhatalmazáson alapuló jogi aktusok elfogadása előtt a minőségi jogalkotásra vonatkozó bizottsági iránymutatással összhangban hatásvizsgálatot kell végezni.

A rádióberendezésekről szóló irányelv 47. cikkének (2) bekezdése értelmében a jelentést ötévente kell elkészíteni, vagyis a következő jelentést 2023-ban készíti el és nyújtja be a Bizottság.

---

⁹⁹ Lásd az 5.2.1. alpontot.

Melléklet

A rádióberendezésekről szóló irányelvben bevezetett változások

Az irányelv hatályában bekövetkezett változás

Az 1999/5/EK irányelvhez képest a rádióberendezésekről szóló irányelv az alábbi változásokat vezette be:

- az 1999/5/EK irányelv hatálya alá nem tartozó, kizárólag hangalapú rádiós és csak vevő rádiós-televíziós berendezések a rádióberendezésekről szóló irányelv hatálya alá kerültek;
- a 9 kHz alatt üzemelő berendezések immár a rádióberendezésekről szóló irányelv hatálya alá tartoznak;
- a rádiós helymeghatározó berendezések egyértelműen a rádióberendezésekről szóló irányelv hatálya alá tartoznak;
- a kizárólag vezetékes távközlő végberendezések nem tartoznak a rádióberendezésekről szóló irányelv hatálya alá;
- a rádióberendezésekről szóló irányelv kifejezetten kizárja a hatálya alól a szakembereknek szánt, rendelésre készült értékelő felszereléseket, amelyeket kizárólag kutatási és fejlesztési létesítményekben lehet használni kutatási és fejlesztési célból.

Egyéb, az új jogszabályi kerettel való összehangoláshoz nem kapcsolódó, változások (nem kimerítő felsorolás)

- a 3. cikk (1) bekezdésének a) pontjában meghatározott alapvető követelmény tekintetében figyelembe kell venni az észszerűen előrelátható felhasználási feltételeket is;
- a 3. cikk (2) bekezdésében foglalt alapvető követelmények a rádióspektrum hatékony használatára is vonatkoznak;
- a hálózatüzemeltetőknek nem kell közzétenniük a nyilvánosan hozzáférhető interfészeket (az 1999/5/EK irányelv 4. cikkének (2) bekezdése eltávolításra került);
- a gyártóknak már nem szükséges értesíteniük a tagállamokat azokról a rádióberendezésekről, amelyek az Európai Unió területén nem harmonizált frekvenciákat használnak (az 1999/5/EK irányelv 6. cikkének (4) bekezdése eltávolításra került).

A Bizottság 1999/5/EK irányelv szerint hozott határozatai

Az 1999/5/EK irányelv 3. cikkének (3) bekezdése alapján hozott bizottsági határozatok a rádióberendezésekről szóló irányelv alapján is alkalmazandóak maradnak, amennyiben azzal nem összeegyeztethetetlenek. Ezek a határozatok a következők:

- a Bizottság 2005/631/EK határozata (2005. augusztus 29.) az 1999/5/EK európai parlamenti és tanácsi irányelvben említett, segélyszolgálatoknak a helymeghatározó Cospas-Sarsat-jeladókhoz való hozzáférése biztosításának alapvető követelményeiről (HL L 225., 2005.8.31., 28. o.);
- a Bizottság 2005/53/EK határozata (2005. január 25.) az 1999/5/EK európai parlamenti és tanácsi irányelv 3. cikke (3) bekezdése e) pontjának az automatikus hajóazonosítási rendszerben (AIS) történő felhasználásra szánt rádióberendezésekre való alkalmazásáról (HL L 22., 2005.1.26., 14. o.);
- a Bizottság 2013/638/EU határozata (2013. augusztus 12.) a nem SOLAS hajókba való beszerelésre szánt, az általános tengeri vészjelző és biztonsági rendszerben (GMDSS) szerepeltetni kívánt tengeri rádiókommunikációs berendezésekre vonatkozó alapvető előírásokról (HL L 296., 2013.11.7., 22. o.);
- a Bizottság 2001/148/EK határozata (2001. február 21.) az 1999/5/EK irányelv 3. cikke (3) bekezdése e) pontjának lavinajeladókra történő alkalmazásáról (HL L 55., 2001.2.24., 65. o.);
- a Bizottság 2000/637/EK határozata (2000. szeptember 22.) az 1999/5/EK irányelv 3. cikke (3) bekezdése e) pontjának a belvízi rádiótelefon-szolgáltatásra vonatkozó regionális megállapodás hatálya alá tartozó rádiós berendezésekre történő alkalmazásáról (HL L 269., 2000.10.21., 50. o.). A Bizottság 2005/631/EK határozata.

Ezenkívül az 1999/5/EK irányelv 4. cikkének (1) bekezdése alapján hozott, a rádióberendezések, a távközlési végberendezések és a vonatkozó azonosítók induló osztályozásának megállapításáról szóló, 2000. április 6-i 2000/299/EK bizottsági határozat (HL L 97., 2000.4.19., 13. o.) is hatályban marad, a „figyelmeztető jelre” vonatkozó rendelkezések kivételével.

A rádióberendezésekről szóló irányelv szerint már nincs szükség az 1999/5/EK irányelv által előírt „tájékoztató jel” vagy „figyelmeztető jel” csoportazonosítóra, amely arra figyelmeztette a felhasználót, hogy a rádióberendezés használatára bizonyos tagállamokban korlátozások vagy engedélyezési követelmények vonatkozhatnak. A gyártónak ehelyett a rádióberendezésekről szóló irányelv 10. cikkének (10) bekezdése szerint arról kell tájékoztatást nyújtania, ha egy vagy több tagállamban az üzembe helyezésre vonatkozó korlátozások vagy a használat engedélyezésére vonatkozó követelmények vannak érvényben.

A Bizottság végrehajtási jogi aktust fogadott el annak meghatározása céljából, hogyan kell feltüntetni ezt a tájékoztatást. Ez a végrehajtási jogi aktus különösen két lehetőséget kínál a tájékoztatást csomagoláson való feltüntetésére. A gyártó rövid írásbeli nyilatkozatot vagy piktogramot tüntethet fel látható és olvasható módon a csomagoláson.

A végrehajtási jogi aktus ezenkívül arról is rendelkezik, hogy a használati utasításban részletes felvilágosítást kell nyújtani olyan – az adott tagállam által meghatározott – nyelven, amelyet a végfelhasználók könnyen megértenek.